

Arrest

nr. 99 835 van 26 maart 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 13 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2013.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. PERMEKE en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, is het Rijk binnengekomen op 23 januari 2013 en heeft zich vluchteling verklaard op 25 januari 2013.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 1 februari 2013 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker werd gehoord op 19 februari 2013.

1.3. Op 26 februari 2013 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag per drager betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 10 juli 1974 te Kumasi. In het jaar 2009 leerde u een zekere F.(...) kennen bij een eetgelegenheid, en jullie werden vrienden. Wanneer de partner van F.(...) – E.(...) - F.(...) op een dag kwam bezoeken, kwam u erachter dat hij homoseksueel is. F.(...) praatte met u over homoseksualiteit, legde u uit wat de voordelen zijn van een homoseksuele relatie, en stelde u voor om u voor te stellen aan iemand die hij kent. F.(...) stelde u daarop voor aan I.(...), een vriend van E.(...). Nadat jullie een eerste keer hadden kennis gemaakt, startten jullie een homoseksuele relatie en hadden jullie seksuele betrekkingen met elkaar. U merkte op dat u zich aangetrokken voelde tot I.(...), en u ontwikkelde ook liefdesgevoelens voor hem. Op een dag confronteerde uw vader u met het feit dat iemand hem ervan op de hoogte bracht dat u homoseksueel zou zijn. U weet niet wie deze persoon is, die uw vader op de hoogte bracht. U ontkende homoseksueel te zijn, en uw vader waarschuwde u om niet meer samen met F.(...) rond te wandelen. U zette daarna uw homoseksuele relatie met I.(...) voort. Later riep uw vader u nogmaals bij hem, en wanneer u de kamer binnenging, sloot uw vader de deur en zag u dat er ook enkele vrienden van uw vader aanwezig waren. Uw vader zei u daarop dat hij u reeds meermaals had gewaarschuwd geen homo te zijn, en zei u dat u schande toebracht aan de familie. Hij zei u dat, indien hij nogmaals zou vernemen dat u bij de homogemeenschap betrokken bent, hij u zou doden. Als waarschuwing, en als teken dat hij meende wat hij zei, hakte hij u een vinger af. Dit incident bevreesde u, en u stopte gedurende een tijd met uw homoseksuele relatie. Wanneer de wonde van uw afgehakte vinger genezen was, begon u terug met uw homoseksuele relatie. Uw vader zei u daarop dat hij wist dat u opnieuw was begonnen en dat u die relatie had - hetgeen u ontkende. Op een dag kwamen enkele jongens uw kamer binnen en sleurden u mee naar de kamer van uw vader. Uw vader zei u dat hij u reeds meermaals waarschuwde, u niet luisterde, u een homoseksuele relatie heeft, dat ingaat tegen de islam en het christendom, en dat zoiets taboe is in Ghana. Uw vader sloot u daarna op. U wist te ontsnappen via het raam, waarvan u het glas brak, en u vluchtte naar Accra. Te Accra ontmoette u een zekere A.(...), die u zei dat hij voor u aan een visum kon geraken om naar Rusland te reizen. U verliet Ghana per vliegtuig op 20 oktober 2012, en reisde naar Rusland. In Rusland ontmoette u in een internetcafé een Nigeriaanse man, aan wie u uw problemen uitlegde. Hij vertelde u dat het niet mogelijk was voor u om in Rusland te blijven, en zei dat hij u zou proberen te helpen. Nadat u hem 100 dollar betaalde, bracht hij u op een dag een Ghanees paspoort, waarmee u diende te reizen. Op 22 januari 2013 verliet u Rusland per vliegtuig, en ging u, via Turkije, naar België, waar u aankwam op 23 januari 2013. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 25 januari 2013.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient vermeld dat u meerdere verklaringen aflegde die fundamenteel afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw – door u beweerde – homoseksuele geaardheid.

U verklaarde dat u een zekere F.(...) leerde kennen, toen u hem wat geld gaf om zijn eten te betalen, daar hij niet genoeg bij zich had (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U verklaarde verder dat u niet wist dat F.(...) homoseksueel was, tot de dag waarop hij u zei dat zijn vriendin om zes uur zou komen, en u zag dat het een man betrof (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U voegde eraan toe **dat u zich afvroeg hoe dat kon, en u verklaarde verder dat u gechoqueerd was, daar u er toen nog niet bij betrokken was.** Gevraagd of u met F.(...), voordat u erachter kwam dat hij homoseksueel was, ooit al had gesproken over homoseksualiteit, antwoordde u dat jullie nooit over homoseksualiteit praatten, jullie vrienden waren nadat u hem ontmoette aan de eetgelegenheid, **en u, voorafgaand aan de komst van F.(...) zijn partner, nooit sprak over homoseksualiteit.** Gevraagd of het niet ongelooflijk riskant was van F.(...) om u te laten weten dat hij homoseksueel is, gegeven uw verklaring dat jullie voorafgaandelijk nooit praatten over homoseksualiteit, antwoordde u, de vraag ontwijkend, **dat u zijn gedachten niet kan lezen.** Gevraagd op welke leeftijd u zich voor het eerst aangetrokken voelde tot mannen, antwoordde u uw leeftijd niet meer te herinneren, maar dat u de relatie begon in 2009. Gevraagd of u, voordat u die relatie begon, ooit al had opgemerkt dat u zich aangetrokken voelt tot mannen, antwoordde u ontkennend, en verklaarde u dat het door F.(...) kwam dat u veranderde en er bij betrokken werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd of u kunt uitleggen hoe dat dan ging, en hoe u uiteindelijk I.(...) leerde kennen, antwoordde u **dat u niet geïnteresseerd was in mannen toen u F.(...) ontmoette** en erachter kwam dat hij betrokken was bij een homorelatie. U verklaarde voorts dat hij u over homo's begon te vertellen elke keer dat u op bezoek kwam, en u zei dat hij u kon introduceren bij vrienden. U voegde er – vaagweg – aan toe **dat, gezien jullie vrienden waren, hij er 'bij betrokken' was en u dingen zei over de relatie, u er ook bij betrokken**

werd, en hij u introduceerde bij I(...). Gevraagd of u wat preciezer kunt uitleggen wat u bedoelt met uw verklaringen dat hij u over homorelaties vertelde en u erbij betrokken geraakte, antwoordde u **dat homo's elkaar helpen, het een goeie gemeenschap is, en dat, indien u niet werkt en een vrouw heeft, ze zwanger zou kunnen worden, u in dat geval zou moeten betalen en voor het kind zou moeten zorgen.** U voegde eraan toe dat deze dingen niet zo zijn in een homorelatie, u over deze zaken nadacht, **en u daarom een relatie met I(...) begon.** Gevraagd wat u ertoe bracht om een homoseksuele relatie te beginnen, antwoordde u dat F(...) u 'introduceerde', door u te zeggen **dat relaties met mannen geen problemen met zich meebrengen, en relaties met vrouwen geldproblemen veroorzaken.** Gevraagd of er, naast de door u vermelde geldproblemen die voortkomen uit relaties met vrouwen, nog iets anders was dat u ertoe bracht een homoseksuele relatie te beginnen, antwoordde u enkel dat F(...) ook zei dat iedereen zijn eigen leven en eigen mening heeft, en u dan besloot om zich 'aan te sluiten' (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). U verklaarde dat het niet iets slechts is, het niet enkel u is die het doet, en **u daarom besloot homo te zijn.** Gevraagd of dat iets was dat u besloten heeft, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of u zich aangetrokken voelde tot mannen wanneer u besloot om homo te zijn, antwoordde u, eerder vaag, dat u geïnteresseerd was in mannen, eens u erbij betrokken was. Gevraagd of dat dan voor, dan wel na het begin van uw relatie met I(...) was, antwoordde u dat u begon interesse te hebben in mannen, nadat u erbij betrokken geraakte. U gaf als voorbeeld de vergelijking met voedsel: als je iets eet, en het blijkt goed te zijn, dan smaakt het en wil je meer. Gevraagd wanneer u met zekerheid wist dat u homoseksueel was, antwoordde u dat u homo werd in 2009 en u het na twee maanden aanvoelde dat u homo was (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). **Gevraagd of dat een besef was, dan wel iets waartoe u besloot omdat F(...) u overtuigde van de voordelen van homorelaties, antwoordde u dat u homo werd door F(...), door de discussies en uitleg die hij gaf.** Gevraagd naar deze uitleg, die F(...) u gaf, herhaalde u dat, indien u een vriendin zou hebben en zij zwanger zou worden, dat voor problemen zou zorgen, daar u geen werk had. **U voegde eraan toe dat u door deze uitleg overtuigd werd, en u erbij betrokken werd. Het dient reeds opgemerkt dat bovenstaande verklaringen elke geloofwaardigheid missen en geenszins getuigen van doorleefde ervaringen. Immers, van iemand die zich nooit fysiek aangetrokken heeft gevoeld tot mannen en nooit een relatie met een andere man overwogen had, kan op zijn minst verwacht worden dat deze ietwat uitgebreider weet te vertellen over wat hem ertoe bracht om een homoseksuele relatie aan te gaan, en hoe hij deze de ontluikende homoseksualiteit beleeft. Dat u voorts 'besloten' zou hebben enkel homoseksuele relaties aan te gaan, omdat uw vriend F(...) u uitlegde dat relaties met vrouwen aanleiding kunnen geven tot geldproblemen, is helemaal niet aannemelijk. Immers, dat u zou kunnen 'besluiten' tot een andere seksuele geaardheid, omwille van mogelijke, negatieve (materiële) verwachtingen bij een heteroseksuele relatie, is een verklaring wars van enige doorleefde ervaringen, daar zaken als seksuele geaardheid en fysieke aantrekkingskracht, geenszins het voorwerp uitmaken van een besluit dat men neemt op basis van een aantal overwegingen. De manier waarop u uw homoseksualiteit voorstelt, als iets waarbij u 'betrokken geraakte', nadat u erin werd 'geïntroduceerd', en de manier waarop u uw ontluikende homoseksuele gevoelens voorstelt – als iets dat u kreeg nadat u erbij 'betrokken' werd en nadat u seks had met een andere man, doet enkel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid. De door u gemaakte vergelijking tussen de manier waarop u uw homoseksuele gevoelens ontwikkelde, en het eten van voedsel – als het lekker is, dan smaakt het en wil je meer – is hierbij tekenend voor het complete gebrek aan doorleefde ervaringen dat naar voren komt bij uw verklaringen betreffende de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid. Voorts dient opgemerkt dat de door u opgegeven reden om relaties met mannen aan te gaan – namelijk dat u overtuigd werd door F(...) om zich aan te sluiten, dat iedereen zijn eigen mening heeft en relaties met vrouwen aanleiding kunnen geven tot geldproblemen – naast het feit dat deze redengeving lachwekkend en grotesk is, dermate onaannemelijk, en onaanvaardbaar is ter ondersteuning van de door u voorgehouden geaardheid, zodat uit deze verklaringen alleen al de ongeloofwaardigheid van de door u voorgehouden geaardheid kan worden afgeleid.**

Gevraagd of u in het begin ooit twijfelde aan uw handelingen, antwoordde u dat u twijfelde, het taboe was, en uw familie het niet mocht weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). **Gevraagd waarom u aan een homoseksuele relatie begon, gezien uw verklaring dat u zich niet seksueel aangetrokken voelde tot mannen, u wist dat het taboe was en het verworpen werd door uw familie, antwoordde u dat u dacht dat u het geheim zou kunnen houden en niemand erachter zou komen.** Opnieuw gevraagd waarom u ermee begon, gezien u zich niet aangetrokken voelde tot mannen, en u alles geheim zou moeten houden, en gevraagd welke reden u dan had om er wel mee te beginnen, antwoordde u **dat het door uw vriend komt dat u eraan begon, hij er veel over praatte, en men soms anderen nodig heeft om erbij te worden betrokken.** Gevraagd of u het er moeilijk mee had om uw eigen homoseksualiteit te aanvaarden, antwoordde u dat uw eerste moeilijkheid, het

probleem met uw familie was, en dat u dan vertrok. **Het dient opnieuw opgemerkt dat de manier waarop u homoseksualiteit voorstelt – als iets waarbij men ‘betrokken’ kan raken en iets waarvan men anderen kan overtuigen – een compleet gebrek aan doorleefde ervaringen als homoseksueel aantoont. Voorts dient opgemerkt dat uw verklaring dat u uw ‘besluit’ genomen zou hebben om een homoseksuele relatie aan te gaan – zonder dat u zich aangetrokken voelde tot mannen – dit in de context van de Ghanese maatschappij, een maatschappij in dewelke op homoseksualiteit een taboe rust, homoseksualiteit bij wet verboden is en bestraft wordt, en homoseksuelen getroffen worden door een sociaal, religieus en politiek stigma, helemaal niet overtuigt en helemaal niet aannemelijk is. Immers, dat u uw homoseksualiteit – die manifest afwijkend is van uw directe leefomgeving, en normalerwijze aanleiding geeft tot enige introspectie gepaard met gemengde gevoelens en twijfels – ervaren zou hebben als een beslissing uwentwege, waartoe u kwam omdat uw vriend F.(...) u overtuigde, die u erbij betrok en u introduceerde, dit alles zonder zich überhaupt tot mannen aangetrokken te voelen, is compleet ongeloofwaardig, zeker gegeven de problematische situatie waarin u mogelijks terecht zou kunnen komen – een situatie die u klaarblijkelijk minder problematisch vond dan de potentiële toekomstige geldproblemen bij heteroseksuele relaties, waarvan uw vriend F.(...) gewag gemaakt zou hebben. Bovenstaande vaststellingen doen volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid.**

Voorts dient vermeld dat u meerdere verklaringen aflegde die fundamenteel afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden homoseksuele relatie met I.(...), afgezien van het feit dat de hierboven reeds vastgestelde volkomen ongeloofwaardigheid van uw verklaringen homoseksueel te zijn, bij voorbaat reeds ernstig en fundamenteel afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van deze, door u geopperde, homoseksuele relatie.

U verklaarde dat u een homoseksuele relatie had met een zekere I.(...), sinds het jaar 2009, aan wie u werd voorgesteld door F.(...), die eveneens een homoseksuele relatie had (zie gehoorverslag CGVS, p. 6 en 11). Gevraagd wie F.(...)’ partner was, antwoordde u zijn naam niet gevraagd te hebben, en dat F.(...) u enkel zei dat het zijn vriendin was en dat de relatie was waarin hij zat (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd hoe F.(...) en I.(...) elkaar kenden, antwoordde u eerst dat u dat niet kunt uitleggen, u I.(...) via F.(...) kent, en I.(...) u zei dat F.(...) over homoseksualiteit had gepraat (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Opnieuw gevraagd hoe I.(...) en F.(...) elkaar kenden, antwoordde u dan weer dat I.(...) zei dat F.(...)’ partner zijn vriend was, en ze elkaar zo kenden. Gevraagd wat de naam was van de partner van F.(...), antwoordde u O.(...). **Het dient opgemerkt dat bovenstaande tegenstrijdigheden – namelijk dat u eerst zei niet te weten hoe F.(...) zijn partner heette, en niet te kunnen uitleggen hoe F.(...) en I.(...) elkaar kenden – afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden homoseksuele relatie met I.(...).** Gevraagd of u kunt vertellen over de dag dat u I.(...) ontmoette, antwoordde u – nogal beknopt – dat F.(...) hem aan u voorstelde, u vroeg of u geïnteresseerd was, en jullie wat over zichzelf praatten (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd hoe jullie elkaar dan beter leerden kennen, antwoordde u – opnieuw uiterst beperkt – dat u hem vanaf die dag belde en jullie elkaar ontmoetten in het huis van F.(...). Gevraagd of jullie, na elkaar een eerste keer te hebben ontmoet, meteen een relatie begonnen, dan wel of dat wat tijd in beslag nam, antwoordde u, vaagweg, dat jullie wat praatten met elkaar de eerste keer dat jullie aan elkaar werden voorgesteld, en jullie elkaar vanaf dan begonnen te ontmoeten. Opnieuw gevraagd hoe jullie dan een relatie met elkaar begonnen, antwoordde u – opnieuw uiterst beperkt – dat u hem opbelde, u met hem sprak in F.(...)’ huis, jullie zo de relatie opbouwden, en het niet enkel om seks draaide (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Opnieuw gevraagd hoe jullie ertoe kwamen om een liefdesrelatie te starten, antwoordde u enkel dat jullie sindsdien samen seks hadden wanneer jullie elkaar zagen. **Uw onvermogen om te vertellen over de manier waarop u met I.(...) een homoseksuele relatie begon, en hierover verklaringen af te leggen die getuigen van doorleefde ervaringen, doet verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw, door u geopperde, homoseksuele relatie.** Gevraagd sinds wanneer I.(...) wist, van zichzelf, dat hij homoseksueel was, antwoorde u daarvan geen idee te hebben. **Gevraagd of I.(...) werkte, antwoordde u dat niet te kunnen zeggen** (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U voegde eraan toe **dat, telkens u hem belde, hij u zei dat hij op de markt goederen aan het laden was**, en u niet weet of hij voor iemand anders, dan wel voor zichzelf werkte (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd of u dat dan niet vroeg aan hem, gezien u verklaarde een relatie te hebben gehad met Isaac gedurende een drietal jaren, antwoordde u dat u het hem wel vroeg wanneer u hem belde, en dat hij u zei dat hij op de markt was, waar ze meubels verkopen (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U voegde eraan toe niet te weten of hij zijn eigen winkel had, dan wel of hij iemand hielp. Op een later moment tijdens het gehoor verklaarde u dat I.(...) in Awonga woonde en daar hout verkocht voor meubels (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd of hij dan een eigen winkel had ofzo, antwoordde u dat hij meubels maakte in het bos. Gevraagd of hij voor zichzelf, dan wel voor iemand anders werkte,

antwoordde u dat hij voor iemand anders werkte – **hetgeen tegenstrijdig is met uw eerdere verklaringen, namelijk dat hij, telkens u hem belde, hij op de markt was waar hij meubels verkocht, en u niet weet of hij al dan niet voor iemand anders werkte.** Gevraagd of uw relatie met I.(...) een echte liefdesrelatie was, dan wel eerder een puur seksuele relatie, antwoordde u dat u hem in het begin niet echt vertrouwde, maar u na een tijdje liefde ontwikkelde voor hem (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd wat jullie zoals samen als koppel deden, antwoordde u **dat jullie nooit iets deden samen als koppel** (zie gehoorverslag CGVS, p.19) – **hetgeen niet overtuigt, gezien de drie jaar die uw homoseksuele relatie zou hebben geduurd.** U voegde eraan toe dat, als u zin had in seks, u hem zou bellen, en jullie, eens jullie gedaan hadden, F.(...)’ huis zouden verlaten en elk jullie weg gingen. Opnieuw gevraagd of er sprake was van liefde in uw relatie met I.(...), dan wel of het iets zuiver seksueel en fysiek was, antwoordde u dat jullie elkaar graag zagen en je anders niet bij iemand kan blijven. Gevraagd of u iets kunt vertellen dat u zich herinnert van uw relatie met I.(...), iets dat gebeurde en jullie samen meemaakten, antwoordde u, uiterst beperkt, dat hij u eens cake bracht op Valentijnsdag. Gevraagd of u nog iets anders weet te vertellen, antwoordde u, de vraag ontwijkend, dat jullie alles in het geheim deden, jullie soms samen aten en praten in F.(...)’ huis, en jullie dan elk jullie weg gingen. **Het dient vastgesteld dat bovenstaande verklaringen verder afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele relatie. Immers, u verklaarde dat er sprake was van echte liefde in uw drie jaar durende relatie met I.(...), maar u weet nagenoeg niets te vertellen wanneer u gevraagd werd naar dingen die jullie samen meemaakten, en dingen die u zich herinnert van uw relatie met hem. Dat u daarenboven verklaarde dat jullie nooit iets samen deden als koppel, sterkt enkel het ongeloofwaardige karakter van de door u voorgehouden affectieve homoseksuele relatie.**

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient geconcludeerd dat u de door u beweerde homoseksuele geaardheid –en relatie, absoluut niet aannemelijk heeft kunnen maken. Derhalve kan er evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u opgeworpen vervolgingsfeiten.

U verklaarde dat al uw documenten – in casu het paspoort waarmee u van Ghana naar Rusland reisde, de vliegtuigtickets waarmee u van Ghana naar Rusland reisde, en uw Ghanese identiteitskaart – die u meenam uit Ghana, gestolen werden in een internetcafé te Rusland (zie gehoorverslag CGVS, p. 8-9). U werd op de luchthaven Brussel Nationaal aangetroffen in het bezit van een vervalst paspoort, dat gerechtelijk in beslag genomen werd. U legde aldus geen enkel document neer, noch documenten die als een bewijs van uw identiteit kunnen worden beschouwd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht als algemeen rechtsbeginsel en in het bijzonder als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur zoals aan de commissaris-generaal opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voert verzoeker aan dat de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund niet voldoende bewezen zijn en dus feitelijk onjuist zijn, dat deze motieven – zelfs al zouden ze voldoende bewezen zijn, quod non – daarenboven niet volstaan om tot de bestreden beslissing te kunnen komen en dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de feitelijkheden verkeerd heeft beoordeeld en hierbij een appreciatiefout begaat. Vervolgens onderneemt verzoeker een poging om de verschillende weigeringsmotieven te verklaren of te weerleggen. Hij betwist de motivering van de bestreden beslissing waar wordt geoordeeld dat hij noch zijn homoseksuele geaardheid noch zijn homoseksuele relatie met I. aannemelijk heeft kunnen maken en betoogt dat er een aantal belangrijke feitelijkheden ontbreken in het besluitvormingsproces, zoals de culturele achtergrond in Ghana, de niet-Europese invulling van het begrip homoseksualiteit, en zijn desinteresse in het vrouwelijke geslacht.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat hij voldoet aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Hij licht toe dat de persoon een vrees moet koesteren en deze vrees verklaard moet worden door een aantal objectieve elementen, in zijn geval onder meer de

aanhoudende dreigingen en de geweldplegingen van zijn familie, het afsnijden van de middenvinger van zijn rechterhand door zijn vader en het feit dat hij goed op de hoogte was dat homoseksualiteit in Ghana wettelijk wordt bestraft. Met betrekking tot de oorzaak van zijn vervolging, stelt verzoeker dat het duidelijk is dat hij behoort tot de sociale groep van de homoseksuelen. Daarnaast is het ook duidelijk dat het behoren tot deze groep bepaalde nefaste consequenties zal hebben daar homoseksualiteit in de Ghanese maatschappij niet alleen aanleiding geeft tot willekeurige geweldplegingen en discriminatie vanwege de bevolking doch deze gedragingen ook bestraft kunnen worden door de Ghanese strafwet. Verzoeker besluit dat hij aldus een gerechtvaardigde, terecht gegronde vrees voor vervolging heeft. De Ghanese autoriteiten zijn immers niet in staat om hem bescherming te bieden tegen de vervolging die uitgaat van zijn familieleden, sterker nog zij zouden de familie hierin bijstaan.

2.3. In een derde middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, poneert verzoeker dat het geen twijfel lijdt dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen indien hij naar zijn land van herkomst zou terugkeren. Zijn vader zal hem immers naar alle waarschijnlijkheid vermoorden gelet op de schande die hij aan zijn familie heeft toegebracht. Daarnaast riskeert hij ook een gevangenisstraf indien hij zou terugkeren naar Ghana, een straf die op zich misschien geen ernstige schade zou kunnen uitmaken ware het niet dat de toestand van homoseksuelen in de gevangenis zeer precair is en velen er het leven laten door geweldplegingen van cipiers en andere gevangenen. Verzoeker meent dan ook dan hij recht heeft op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.4. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een medisch attest dd. 12 maart 2013, een attest van de Belgische holebifederatie çavaria, een faxbericht van I., een foto van verzoeker en een foto van verzoeker samen met I., arrest nr. 56 585 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 23 februari 2011, de Ghanese Criminal Code 1960 (act 29) en Criminal Procedure Code 1960 (act 30), "Cutting the head of the roaring monster: homosexuality and repression in Africa" van K. Essien en S. Aderinto in "African Study Monographs" van september 2009, een uittreksel uit "Ghana. Country of Origin Information Report (COI)" van UK Border Agency van 11 mei 2012, het rapport "Ghana: Treatment of sexual minorities by society and governmental authorities, including legislation, state protection, and support services" van Immigration and Refugee Board of Canada van 16 augustus 2012, het "Annual Report 2012. Ghana" van Amnesty International, het artikel "Ghanaian gay conference banned" van BBC News van 1 september 2006, het artikel "Ghana's secret gay community" van BBC News van 14 maart 2007, het artikel "Paul Evans Aidoo's Ghana gay spy call 'promotes hatred'" van BBC News van 22 juli 2011, het artikel "Ghana refuses to grant gays' rights despite aid threat" van BBC News van 2 november 2011, het artikel "Ghana cracks down on gays" van Star Observer van 21 juli 2011 en het artikel "I will never support legalizing homosexuality, Ghana's President says" van National Post van 2 november 2011.

2.5.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat hij geen documenten neerlegt die als een bewijs van zijn identiteit kunnen worden beschouwd en hij de door hem beweerde homoseksuele geaardheid en relatie absoluut niet aannemelijk heeft kunnen maken zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan de door hem opgeworpen vervolgingsfeiten. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) de manier waarop hij zijn homoseksualiteit voorstelt, als iets waarbij hij 'betrokken geraakte', nadat hij erin werd 'geïntroduceerd', en de manier waarop hij zijn ontlukende homoseksuele gevoelens voorstelt – als iets dat hij kreeg nadat hij erbij 'betrokken' werd en nadat hij seks had met een andere man – afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door hem voorgehouden homoseksuele geaardheid en de door hem opgegeven reden om relaties met mannen aan te gaan – namelijk dat hij overtuigd werd door F. om zich aan te sluiten daar iedereen zijn eigen mening heeft en relaties met vrouwen aanleiding kunnen geven tot geldproblemen – dermate onaannemelijk en onaanvaardbaar is ter ondersteuning van de door hem voorgehouden geaardheid dat uit deze verklaringen alleen al de ongeloofwaardigheid van de door hem voorgehouden geaardheid kan worden afgeleid, (ii) zijn verklaring dat hij zijn 'besluit' genomen zou hebben om een homoseksuele relatie aan te gaan – zonder dat hij zich aangetrokken voelde tot mannen – in de context van de Ghanese maatschappij in dewelke op homoseksualiteit een taboe rust, homoseksualiteit bij wet verboden is en bestraft wordt en homoseksuelen getroffen worden door een sociaal, religieus en politiek stigma, compleet ongeloofwaardig is, zeker gegeven de problematische situatie waarin hij mogelijks terecht zou kunnen komen – een situatie die hij klaarblijkelijk minder problematisch vond dat de potentiële toekomstige geldproblemen bij heteroseksuele relaties waarvan zijn vriend F. gewag zou gemaakt hebben, (iii) hij een aantal tegenstrijdige verklaringen aflegde welke afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de door hem voorgehouden homoseksuele relatie met I., zijn onvermogen om te vertellen over de manier waarop hij met I. een homoseksuele relatie begon en

hierover verklaringen af te leggen die getuigen van doorleefde ervaringen verder afbreuk doen aan de reeds fundamenteel aangetaste ongeloofwaardigheid van de door hem geopperde homoseksuele relatie, hij nagenoeg niets weet te vertellen wanneer hem gevraagd werd naar dingen die zij samen meemaakten en dingen die hij zich herinnert van zijn relatie met I. en zijn verklaring dat zij nooit iets samen deden als koppel enkel het ongeloofwaardige karakter van de door hem voorgehouden affectieve homoseksuele relatie sterkt.

2.5.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het eerste middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 26 februari 2013 (CG nr. 1301025), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.6.1. Waar in de bestreden beslissing wordt uiteengezet dat zijn verklaringen met betrekking tot zijn seksuele geaardheid elke geloofwaardigheid missen en dit mede omdat hij ontwijkend en vaag antwoordde op de vragen en omdat zijn antwoorden volgens het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet overeen lijken te komen met antwoorden die een homoseksueel persoon zou geven, voert verzoeker aan dat men voor ogen dient te houden dat iemand van Afrikaanse origine, die in een cultuur is opgegroeid waar homoseksualiteit wordt verguisd door alle lagen van de maatschappij en waar tevens geen plaats is voor zogenaamde "*soul searching*", zijn ontloken homoseksualiteit compleet anders zal ervaren dan iemand uit onze gekende Westerse wereld. Verzoeker verwijst in dit verband naar het als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde attest van çavaria, een Belgische holebifederatie, waaruit blijkt dat seksuele oriëntatie door iedereen anders wordt ervaren/begrepen en dit naargelang de tijd en de cultuur van de persoon in kwestie, alsook dat de Afrikaanse invulling van homoseksualiteit een heel andere is dan de Westerse invulling. Verzoeker laakt dat uit de bestreden beslissing nergens blijkt dat het Commissariaat-generaal met de achterliggende cultuur en maatschappij rekening heeft gehouden bij de beoordeling van zijn geaardheid.

Verzoeker vervolgt dat het correct is dat hij zich nooit vergewist heeft dat hij zich aangetrokken voelde tot mannen. Dit kan volgens hem echter mee verklaard worden door het feit dat hij goed op de hoogte was van het feit dat homoseksualiteit een taboe was en niet getolereerd werd in Ghana. Hij kon er zich echter niet toe brengen een relatie te beginnen met een vrouw. Dit uit zich in het feit dat hij op 38-jarige leeftijd niet getrouwd is, wat eerder abnormaal is in Ghana. Verzoeker wijst erop dat hij altijd heeft volgehouden dat hij nooit enige interesse in of enige seksuele ervaring met vrouwen heeft gehad. Hij ervoer gedurende zijn leven eerder een soort aseksualiteit, hij voelde zich niet seksueel tot andere personen (mannen of vrouwen) aangetrokken, of toch zeker niet bewust. Dit kan voortvloeien uit een angstig willen wegsteken van zijn gevoelens of verlangens, iets wat in Afrikaanse landen eerder van ondergeschikt belang is. Dit alles veranderde echter toen hij F. leerde kennen, aldus nog verzoeker.

Hij voegt hieraan toe dat het voor hem een nieuwe ontdekking is geweest en het zeer moeilijk is om over dergelijke gevoelens te praten. Hij probeerde door allerlei rationele redenen voor zichzelf te vergoelijken dat hij wel degelijk op mannen viel om met zichzelf in het reine te komen. Daarenboven gaat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorbij aan alle redenen die werden opgesomd: verzoeker en I. hadden goede conversaties samen, hij ontwikkelde liefdesgevoelens

voor I., ze keken samen films, I. was een goede luisteraar en lachte graag, het was kortom een aangename persoon om bij te zijn. Opnieuw verwijzend naar hoger genoemd attest van çavaria, waaruit blijkt dat men zichzelf om meerdere redenen homoseksueel kan benoemen, betoogt verzoeker dat het zichzelf als homoseksueel beschouwen louter omwille van het feit dat men homoseksuele gedragingen heeft gesteld zonder zich hierbij verdere vragen te stellen over zijn gevoelens en verlangens en daarbij als houvast rationele redenen voor te houden, bezwaarlijk lachwekkend en grotesk kan worden genoemd. Volgens verzoeker zou het dan eveneens lachwekkend en grotesk zijn om voor te houden dat er slechts één invulling van homoseksualiteit kan bestaan en dat deze invulling steeds gepaard moet gaan met een intense vraagstelling naar de eigen gevoelens.

Waar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot slot voorhoudt dat men niet betrokken kan geraken bij homoseksualiteit, ziet verzoeker deze voorstelling vanuit een heel ander perspectief. Hij werd dankzij F. betrokken bij de *gay community*, een gemeenschap die verdoken leeft en die zo voorzichtig mogelijk omgaat met nieuwe "leden". In zekere zin was het voor hem zowel een gelukkig als een ongelukkig toeval dat hij F. leerde kennen. Immers, niettegenstaande hij door deze ontmoeting in aanraking kwam met homoseksualiteit en werkelijk geïntroduceerd werd in de verdoken *gay community* in Kumasi en zijn seksuele identiteit kon ontluiken, zou deze ontmoeting er ook voor zorgen dat er geen weg terug was naar zijn vroegere asexuele bestaan.

2.6.2. Verzoeker overtuigt geenszins. De Raad benadrukt dat van verzoeker mag worden verwacht dat hij, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de aanleiding vormden voor zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige, coherente en geloofwaardige wijze weergeeft aan de overheden bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag, zodat op grond ervan kan worden nagegaan of er met betrekking tot de asielzoeker aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Na lezing van het administratief dossier dient de Raad evenwel vast te stellen dat verzoekers verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van zijn homoseksuele geaardheid geenszins getuigen van doorleefde ervaringen en elke geloofwaardigheid missen. Immers, zoals terecht wordt aangehaald in de bestreden beslissing, kan van iemand die zich nooit fysiek aangetrokken heeft gevoeld tot mannen en nooit een relatie met een andere man overwogen had, minstens worden verwacht dat hij uitgebreider kan vertellen over wat hem ertoe bracht om een homoseksuele relatie aan te gaan en hoe hij deze ontluikende homoseksualiteit beleefde. Dat verzoeker voorts zou 'besloten' hebben om enkel homoseksuele relaties aan te gaan omdat zijn vriend F. hem uitlegde dat relaties met vrouwen aanleiding kunnen geven tot geldproblemen, tart alle verbeelding. Dat verzoeker zou kunnen 'besluiten' tot een andere seksuele geaardheid omwille van mogelijke, negatieve (materiële) verwachtingen bij een heteroseksuele relatie, is een verklaring wars van doorleefde ervaringen daar zaken als seksuele geaardheid en fysieke aantrekking geenszins het voorwerp uitmaken van een besluit dat men neemt op basis van een aantal overwegingen. De manier waarop verzoeker zijn homoseksualiteit voorstelt, als iets waarbij hij 'betrokken geraakte', nadat hij erin werd 'geïntroduceerd', en de manier waarop hij zijn ontluikende homoseksuele gevoelens voorstelt – als iets dat hij kreeg nadat hij erbij 'betrokken' werd en nadat hij seks had met een andere man, doet volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door hem voorgehouden homoseksuele geaardheid. De door hem gemaakte vergelijking tussen de manier waarop hij zijn homoseksuele gevoelens ontwikkelde en het eten van voedsel – als het lekker is, dan smaakt het en wil je meer – is hierbij tekenend voor het complete gebrek aan doorleefde ervaringen dat naar voren komt bij zijn verklaringen betreffende de door hem voorgehouden homoseksuele geaardheid. Ook de door hem opgegeven reden om relaties met mannen aan te gaan – namelijk dat hij overtuigd werd door F. om zich aan te sluiten daar iedereen zijn eigen mening heeft en relaties met vrouwen aanleiding kunnen geven tot geldproblemen, kunnen de ongeloofwaardigheid van de door hem voorgehouden geaardheid alleen maar bevestigen. De uitleg in het verzoekschrift dat hij door allerlei rationele redenen voor zichzelf trachtte te vergoelijken dat hij wel degelijk op mannen viel om met zichzelf in het reine te komen, vindt niet de minste steun in verzoekers verklaringen zoals hij deze aflegde voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en dient dan ook te worden beschouwd als een post-factum verklaring die duidelijk na reflectie tot stand is gekomen om zijn verklaringen alsnog geloofwaardig te laten schijnen.

Ook uit de rest van verzoekers verklaringen blijkt dat hij niet de minste affiniteit heeft met homoseksualiteit. Er kan redelijkerwijs worden aangenomen dat verzoeker, die afkomstig is uit een homofobe samenleving waarin homoseksualiteit taboe is en zelfs strafbaar wordt gesteld, zoals blijkt uit

de informatie gevoegd aan het verzoekschrift, zijn ontdekte homoseksualiteit op de leeftijd van 35 jaar minstens als problematisch zou hebben ervaren. Dit blijkt echter geenszins uit de door hem afgelegde verklaringen. Immers, gevraagd of hij in het begin ooit twijfelde aan zijn handelingen, antwoordde hij dat hij twijfelde, het taboe was, en zijn familie het niet mocht weten. Gevraagd waarom hij aan een homoseksuele relatie begon, gezien zijn verklaring dat hij zich niet seksueel aangetrokken voelde tot mannen, hij wist dat het taboe was en het verworpen werd door zijn familie, antwoordde hij dat hij dacht dat hij het geheim zou kunnen houden en niemand erachter zou komen. Opnieuw gevraagd waarom hij ermee begon aangezien hij zich niet aangetrokken voelde tot mannen en hij alles geheim zou moeten houden, en gevraagd welke reden hij dan had om er wel mee te beginnen, antwoordde verzoeker dat het door zijn vriend kwam dat hij eraan begon, dat deze er veel over praatte en men soms anderen nodig heeft om erbij te worden betrokken. Gevraagd of hij het er moeilijk mee had om zijn eigen homoseksualiteit te aanvaarden, repliceerde verzoeker dat zijn eerste moeilijkheid het probleem met zijn familie betrof en dat hij dan vertrok (administratief dossier, stuk 4, p. 13-14). Uit verzoekers verklaringen blijkt aldus dat hij zijn beweerde homoseksuele geaardheid zonder veel problemen zou hebben aanvaard, hij zich daarover geen vragen stelde en hij het in feite alleen maar geheim wilde houden, hetgeen niet doorleefd overkomt gelet op de strafbaarstelling en het heersende sociale, religieuze en politieke stigma in zijn land van herkomst ten aanzien van homoseksualiteit. Dit niet doorleefde karakter van zijn verklaringen blijkt andermaal wanneer verzoeker gevraagd werd wanneer hij voor het eerst voelde dat hij aangetrokken was tot mannen, waarop verzoeker antwoordde *“Het was nadat ik seks had met hem, twee maanden later wist ik dat wat ik deed een goede beslissing was.”* (administratief dossier, stuk 4, p. 13). In navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is de Raad dan ook van oordeel dat verzoekers verklaring dat hij het ‘besluit’ zou genomen hebben om een homoseksuele relatie aan te gaan – zonder dat hij zich aangetrokken voelde tot mannen – in de context van de Ghanese maatschappij, waar op homoseksualiteit een taboe rust, homoseksualiteit bij wet verboden is en bestraft wordt, en homoseksuelen getroffen worden door een sociaal, religieus en politiek stigma, helemaal niet overtuigt en geenszins aannemelijk is. Van iemand die afkomstig is van uit een samenleving waarin homoseksualiteit taboe is en strafbaar wordt gesteld, die beweert een homoseksuele geaardheid te hebben, voorhoudt dat hij gedurende drie jaar een homoseksuele relatie had en beweert dat hij om die reden werd vervolgd door zijn familie, kan geenszins in alle redelijkheid worden aangenomen dat hij zijn homoseksualiteit – die manifest afwijkend is van zijn directe leefomgeving en normalerwijze aanleiding geeft tot enige introspectie gepaard met gemengde gevoelens en twijfels – zou ervaren hebben als een beslissing van zinnentwege, waartoe hij kwam omdat zijn vriend F. hem overtuigde en dit alles zonder zich überhaupt tot mannen aangetrokken te voelen. Dit klemt des te meer gelet op de problematische situatie waarin verzoeker mogelijks terecht zou kunnen komen – een situatie die hij klaarblijkelijk minder problematisch vond dan de potentiële toekomstige geldproblemen bij heteroseksuele relaties, waarvan zijn vriend F. gewag zou gemaakt hebben.

De verwijzing naar de Ghanese cultuur, het verwijt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de situatie bekijkt door een Westerse bril en de bewering dat verzoeker voor zijn ontmoeting met F. eerder een soort aseksualiteit ervoer, vermogen niet afbreuk te doen aan de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en die niet toelaten enig geloof te hechten aan de door verzoeker beweerde homoseksuele geaardheid.

2.7. Uit verzoekers verklaringen blijkt verder dat hij zijn homoseksuele geaardheid zou hebben ontdekt door en doorheen zijn relatie met I. (administratief dossier, stuk 4, p. 13) doch aan deze beweerde relatie kan evenmin geloof worden gehecht. Zoals met recht wordt aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt verzoeker niet in staat te vertellen over de manier waarop hij met I. een homoseksuele relatie begon, legde hij tegenstrijdige verklaringen af over het feit of I. voor iemand anders dan wel voor zichzelf werkte, weet hij nagenoeg niets te vertellen wanneer hem gevraagd werd naar dingen die hij en I. samen meemaakten en dingen die hij zich herinnert van zijn relatie met I. en is ook zijn verklaring dat zij nooit iets samen deden als koppel volstrekt ongeloofwaardig gelet op de drie jaar die de door hem voorgehouden affectieve homoseksuele relatie met I. zou hebben geduurd. Verzoeker tracht deze vaststellingen ten onrechte te vergoelijken door erop te wijzen dat hij slechts beperkt onderwijs heeft genoten en hij zijn lager onderwijs niet heeft afgemaakt. Er kan echter niet worden ingezien op welke wijze verzoeker hiermee de in de bestreden beslissing vastgestelde vaagheden in zijn verklaringen over zijn relatie met I. meent te kunnen verklaren. Dat verzoeker een beperkte scholing zou hebben genoten kan immers zijn gebrekkige kennis betreffende zijn directe en persoonlijke leefwereld niet toedekken. Van verzoeker, die beweert jarenlang een geheime relatie te hebben gehad, kan dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij concretere en doorleefde verklaringen kan afleggen omtrent deze relatie en de persoon waarmee hij deze relatie beleefde. Een dergelijke kennis veronderstelt immers geen

uitgebreide scholing. Ook het verweer als zou de tolk tijdens het gehoor verzoekers moedertaal slechts tot op een zeker niveau beheerst hebben en niet afkomstig zijn geweest uit een regio waar het dialect Asante gesproken wordt, hetgeen tot een aantal taalproblemen heeft geleid, kan te dezen bezwaarlijk ernstig worden genomen, temeer het gehoor in het Engels is verlopen (administratief dossier, stuk 4, p. 1).

Waar verzoeker voorts betoogt dat uit de “vaagheid” of de “beknoptheid” van zijn antwoorden niet de onjuistheid van deze antwoorden kan worden afgeleid en dat hij uit een gemeenschap komt waar niet openlijk over homoseksualiteit wordt gesproken en waar homoseksualiteit zwaar wordt bestraft zodat het logisch lijkt dat hij telkens kort en beknopt antwoordt op vragen die een hem onbekende persoon hem stelt aangaande zijn homoseksualiteit, overtuigt hij evenmin. De door verzoeker ingeroepen culturele verschillen vormen immers geen aanvaardbare verschoning voor de in de bestreden beslissing aangehaalde vaagheden, tegenstrijdigheden en ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot de wijze waarop hij zijn relatie met I. beleefde. De Raad merkt op dat het aanvaardbaar is dat een asielzoeker het moeilijk heeft om over zijn geaardheid te spreken, zeker wanneer in zijn thuisland er een taboe heerst op homoseksualiteit, doch dit kan geen verschoning zijn voor de in casu vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers geaardheid en zijn relatie met I.. Een asielaanvraag impliceert immers op zich al een verzoek tot en een uiting van vertrouwen in de bescherming die de Belgische autoriteiten asielverzoeker (kunnen) bieden. De behandeling van een asielaanvraag geschiedt bovendien in alle vertrouwen. Een eventueel wantrouwen ten aanzien van de interviewer van het Commissariaat-generaal kan dan ook geen reden zijn voor het niet afleggen van volwaardige en volledige verklaringen.

Daarnaast meent verzoeker dat uit het feit dat hij en I. nooit buiten huis samen iets deden bezwaarlijk kan worden afgeleid dat zij geen seksuele relatie hadden. Aangezien hij goed op de hoogte was dat homoseksualiteit bestraft wordt in Ghana, verkoos hij om steeds met I. in het huis van F. af te spreken. Hij beseft dat zij zich niet samen buiten dit huis konden vertonen en ze beperkten zich dan ook tot het samen slapen, praten en films kijken, dit telkens in de beschermde omgeving van het huis van F., aldus verzoeker. Het geheime karakter van de door verzoeker voorgehouden relatie doet echter niets af aan de vaststelling dat verzoeker, die verklaarde dat er sprake was van echte liefde in zijn drie jaar durende relatie met I., tijdens het gehoor nagenoeg niets wist te vertellen wanneer hem gevraagd werd naar dingen die zij samen meemaakten en dingen die hij zich herinnert van zijn relatie met I. (administratief dossier, stuk 4, p. 19). Waar verzoeker aan het voorgaande nog toevoegt dat hij zijn raadsman toevertrouwde dat I. hem stiekem verzorgde in het huis van F., hem lieve woorden toesprak en zijn voeten masseerde toen zijn vinger werd afgesneden door zijn vader, hetgeen erop wijst dat er meer gaande was dan een puur seksuele relatie, kan de Raad slechts vaststellen dat hij zich opnieuw bedient van een loutere post-factum verklaring die overigens haaks staat op zijn verklaring tijdens het gehoor dat hij stopte met de relatie met I. nadat zijn vader zijn vinger afhakte en dat hij deze relatie pas opnieuw hernam toen de wonde genezen was (administratief dossier, stuk 4, p. 9).

In zoverre verzoeker nog verwijst naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ter staving van zijn betoog dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich niet louter op bepaalde tegenstrijdigheden of vaagheden kan baseren om voor te houden dat hij niet homoseksueel geaard zou zijn, benadrukt de Raad dat elke asielaanvraag op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen dient te worden onderzocht en dat arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen precedentwaarde hebben.

2.8. Voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende homoseksuele geaardheid, noch aan de problemen die hij ingevolge hiervan beweert te hebben ondervonden.

De door hem bijgebrachte documenten zijn niet van dien aard dat zij de appreciatie van zijn asielaanvraag in positieve zin kunnen ombuigen.

Het medisch attest kan niet worden aanvaard als objectief bewijs dat verzoekers letsel aan de vinger te wijten is aan de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten die hij middels zijn verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt. De behandelende arts doet immers slechts vaststellingen betreffende de gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdende met zijn bevindingen kan de arts weliswaar vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen doch hij kan nooit de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen en ook hij kan zich op dit vlak louter baseren op

verzoekers verklaringen in dit verband die hij niet op hun waarachtigheid kon toetsen. Bijgevolg biedt het voorgelegde medisch attest geen bewijs van de omstandigheden waarin verzoeker zijn verwonding zou hebben opgelopen.

Ook aan het faxbericht van I. waarin hij zijn relatie met verzoeker bevestigt, kan bezwaarlijk objectieve bewijswaarde worden verleend. Niet alleen is het stuk niet ondertekend zodat het door eender wie kan zijn opgesteld, daarnaast wijst de Raad erop dat een dergelijk niet-officieel document, dat overigens een duidelijk gedongen karakter vertoont en op vraag van verzoeker werd opgesteld, slechts op nuttige wijze kan bijdragen tot de bewijsvoering indien het wordt voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, *quod non in casu*. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Dit schrijven weegt dan ook niet op tegen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het door verzoeker opgediste relaas.

De foto's vormen evenmin een bewijs van verzoekers beweerd homoseksuele geaardheid en relatie.

De als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde informatie over de bestraffing van homoseksualiteit door de Ghanese strafwet (stukken 9 en 10) en de houding van de Ghanese samenleving ten aanzien van homoseksualiteit (stukken 11 tot 15) is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon. Dergelijke algemene informatie volstaat geenszins om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou worden bedreigd of vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging en dit reëel risico *in concreto* aannemelijk te maken en hij blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

2.9. In de mate verzoeker nog betoogt dat hij duidelijk behoort tot de sociale groep van de homoseksuelen, benadrukt de Raad dat de argumentatie dienaangaande in het verzoekschrift niet dienstig is, gelet op de herhaaldelijk vastgestelde ongeloofwaardigheid van het door verzoeker opgediste relaas.

2.10. De bewijslast rust in beginsel op de verzoekende partij die in de mate van het mogelijke bewijzen moet aanbrengen van de feiten die zij aanhaalt. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van betrokkenen te beoordelen. De verklaringen van de verzoekende partij kunnen een voldoende bewijs zijn van haar hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn. Deze verklaringen moeten coherent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, september 1979, 196-205). De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54), wat in casu niet het geval is. Zoals blijkt uit wat voorafgaat is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.11. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor zijn verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op geen andere gronden beroept dan de elementen aangehaald in het kader van zijn asielaanvraag. Naar aanleiding van het onderzoek van het eerste en tweede middel werd reeds vastgesteld dat het feitenrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is. Aangezien verzoekers vluchtrelaas niet geloofwaardig is, kan hij zich niet langer baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.12. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Engels machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.13. Waar verzoeker in fine vraagt om, in uiterst ondergeschikte orde, minstens de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizenddertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS